

MÁTE NĚKDO NŮŽ

Nenávidět, to uměl.

Pak sáhl na slova, pojednal z nich kytici, zaopatřil
vůní těžší olova, odstrčil od břehu v pramici.

Voda kolem, všude. Všude kolem voda a její marné
výboje, leč déšť ji neposílí, už nebude dlouho živa,
ochabují i zdroje,

a vlastně je až k nevíře, jak přesvědčivě zahranou
bezmocí disponuje bůh, zatímco *něco* na papíře
bourá imunitu genia loci,

a on to tady uměl nenávidět.

Jak stříhl do slov, v záhonech neklid, stejně na
provaze hozeném přes krov. Co vytřeše nohavice,
nebude hnít.